

חוגים

משה שרת: הסוך

הכל השתנת. אפילו

משה שרת כבר איננו

מה שהיה פעם

בשיא הסערה של פרשת לבון, בראשית שנות ה-60, התקצבו נאמניו האחרונים של פינחס לבון כדי להקים תנועה...

שרת (ערב מותו) אומץ לב בימים האחרונים

התנגדות במסא"י. תנועה זו נקראה תחילה "מן היסוד", אך לאחר מכן התמסדה בתור חוג רעיוני במפלגת העבודה.

חבריו רצו לקרוא את חוגם על שם אישיות מיסלגתית בכירה. הם בחרו במשה שרת. אשר בשיא הפרשה התייצב כאומץ לב בלתי רגיל מול דויד בן-גוריון. שרת, שנכנע לבן-גוריון פעמים רבות בחייו, ידע אז שתוא חולה בסרטן-הגרון ושימיו ספורים. הפועתו האחרונה נגעו לליבם של רבים, עשו רושם מוסרי עמוק.

אבל בינתיים השתנה גם משה שרת - אחרי מותו. פורסמו יומניו, שחשפו לראש רחם את מעשי הממשלה בימי כהונת ראש-הממשלה בן-גוריון ושרת עצמו. הוא גילה כי הממשלה רימתה את הציבור פעמיים רבות, הסתירה מהציבור באופן שיטתי את האמת על עניינים חיוניים ביותר, ביצעה פעולות-תגמול צבאיות ללא כל הצדקה, ועוד.

עתה החליט חברי החוג הקרוי על שמו להסתייג ממנו. הגיליון האחרון של ביטאון החוג הרעיוני הארצי על-שם משה שרת ז"ל נושא שם חדש: "החוג הרעיוני הארצי (מן היסוד" לשעבר). הסביר את השינוי הקיבוצניק הקשיש יונת יגול ב-מאמר מאלף.

להגן המאמר במדוואי:

לפני כ-10 שנים קראנו את החוג הרעיוני הארצי על שמו של משה שרת ז"ל. היה זה סמוך לתקופת "הפרשה". בה נטל שרת תפקיד מרכזי לצידו. אולם התמונה המוסרית והאישית, ש-הצטיירה לאחר הפירסום של היומנים של משה שרת ז"ל, ביטלו בלב חברי החוג את הקירבה הרוחנית לנושא השם הנ"ל.

אין זאת אומרת, כי חברי החוג הרעיוני הארצי מצטערים על העבר, אלא כהווה אין טעם לשאת את השם הנ"ל כדגל המסמל את החוג. מה גם, שבמשך עשור זה הפך השם שרת לסימן של דברים רבים שונים ומשונים - רחובות, ערים, שכונות בפרוורים, שמות של בתי-ספר ושל מוסדות צדקה וכו'. וכו'. אין אפשרות מעשית, אישוא, להמשיך ולערבב נושא רעיוני פוליטי עם ריבוי השמות הנ"ל.

מסתבר כי סימן-ההיכר של החוג שלנו יוסף להיות - החוג הרעיוני הארצי. אומנם כמו בעבר, ימשיכו לקרוא לנו גם בשם הקודם - אנשי "מן היסוד" לשעבר, אבל די בשני הסממנים האלה בתור סימן-היכר לחוג.

לפיכך לא נוסף לדגול ולשאת את השם הקודם.

צל"ש

לרב שמואל הכהן-אבידור, על תוכניתו השבועית באה שבת. המוקדנת מדי ליל-שבת, היום שבו מסרבים כל שאר האישים הדתיים להופיע בטלוויזיה (אלא בחוספת הערה מגוחכת על מועד הצילום ביום-חול) - בה מקרב הרב את המסורת היהודית בצורה שובת-לב ובלתי-קנאית ללב הציבור החילוני.

צלו

למרים רוטשיידר וליצחק שינדל ערני, האחראים על בחירת הסרטים הרקניים, על שהקרינו ביום השישי, 14 בנובמבר, את הסרט הבריטי השתיקה ה-זועמת, סרט שהופק על-ידי הלורד ליברט ברוק, איש הימין הקיצוני הבריטי, שהיה כל-כולו תעמולה גסה נגד פועלים שוברים - עם השלכות ברורות כלפי ישראל.

לטלוויזיה הירדנית, שהצגה בי יום הרביעי, 12 בנובמבר, סרט מסידרת קונ'אק, הפסיקה אותו באמצע כדי לשדר מהדורת-חדשות, ושכחה להקרין את הר המשך, למורת-רוחם הנרגזת של המוני הצופים בישראל.

מאחרי המסך

מהנדסים את המהנדס

לאחר השביתות הגדולות של הטכנאים ברשות-השידור, שנמשכו למעלה משנה, מונתה ועדה בראשותו של סגן-יושב-ראש הוועדה-המנהל של הרשות היים שור, אשר תפקידה היה להציע דרכים להבריאת את מחלקת המהנדסה. בראשותו של המהנדס שלמה גל.

בימים אלה הגיש שור, בסודיות רבה,

מהנדס גל הולך

את מסקנות הוועדה ליושב-ראש הוועדה המנהל וד"ר איתן זלמן-מנכ"ל הרשות יצחק ליבני. המסקנות, שהתקבלו על-ידי השניים, אומרות כי יש לפרק את מחלקת-המהנדסה של הרשות וליצור שתי מחלקות נפרדות - לרדיו ולטלוויזיה.

מסקנות אלה הן סוף דרכו של מנהל המחלקה שלמה גל, אשר הודיע כבר כי אם הן תתקבלנה, הוא יפרוש.

משתיקים את הדובר

עוד מפוטרת אחד הוא דובר רשות-השידור, ומי שנשא בתואר הנוסף של יועץ המנכ"ל, ארי אבנר. הוועדה-המנהל של הרשות התלונן מיספר פעמים כי אבנר אינו דואג לפירוטו של הוועד, ודרש להחליפו מנכ"ל הרשות, יצחק ליבני, טען כי יש להמתין להודמנות מתאימה כדי להיפטר מאבנר, והודמנות זו אומנם באה. תלונות רבות הגיעו אל המנכ"ל, על כי הרשות אינה משיבה על מאות ואלפי המכתבים של צופים זמאונים המגיעים אליה מדי-חודש. תפקיד זה היה בין תפי קידו אבנר, וכשנשאל על-יכך הוא השיב כי האשמה היא במזכירתו, רבקה שוחפ. המזכירה אומנם הועברה מתפקידה, אך אבנר אולץ להתפטר גם הוא. בימים אלה פורסם מיכרו פנימי לתפקיד הדובר, אך כי אבנר ימשיך לשאת בתואר של יועץ

טכנאי גלי-צה"ל דני (באמצע) ורימן בן-קול השלום מוקפאים

שאשתו זקוקה לטיפול רפואי אשר ניתן רק בארצות-הברית.

לפני שבועות אחדים חזר ארון לארץ. אולם נתקל בהודעת רשות-השידור כי הוא אינו מתקבל חזרה לעבודה. הוא גייס לעזרתו את אגודת-העיתונאים בתל-אביב, אשר פתחה במאבק מיקצועי למען החזרתו, ואף הורתה לו להתייצב מדי-בוקר באול-פניה-טלוויזיה בקרייה בתל-אביב.

המאבק הפך מאבק-יוקרה בין יושבי-ראש אגודת-העיתונאים בתל-אביב, כתב דבר, יונה שיכשני, לבין מנהל מחלקת-החדשות בטלוויזיה, דן שילון, המסרב בכל תוקף לקבל את ארון חזרה לעבודה.

שילון טוען כי בינתיים התקבל לעבודה ככתב לענייני תעופה ותחבורה - נושאים שאותם כיסה ארון לפני נסיעתו - עמ"ק קם אכרין, אשר הוכיח עצמו ככתב מצליח.

על הגל

מתערים ונאור

סוף-סוף סולק ממערכת החדשות של הרדיו עורך-החדשות איתן זלמן, בנת של ח"כ-לשעבר של הרות אסתר רזאלי נאור.

משך חודשים רבים הגיעו לרשות תלני נות בלתי-פוסקות על מגמתיות בשידורי מהדורות-החדשות שאותן ערך נאור. חדר שות בנושאים פוליטיים בעריכתו היו בער לות גוון ימני ריאקציוני מובהק, ולא נשמר בהן האיזון העיתונאי הנדרש. נאור, שניסה להילחם בגירושו מן הר חדשות משך חודשים ארוכים, הועבר ל מחלקת האומר, העורכת תוכניות ושידורים תיעודיים, שם יקשה עליו להביע את דיעותיו הפוליטיות בנושאים אקטואליים.

פיראטים בגלי-צה"ל

מפקד גלי צה"ל, מרדכי (מוטקה) נאור, מנהל מילחמת-חורמה בעובדי הר תחנה העושים חאלטרות למען קול השלום של אייבי נתן.

למרות איסורו המפורש, עלו אחדים מעובדי-התחנה האזרחיים על ספינת השלום, עסקו בה בקריינות ובעבודות טכניות, לאחר שביקשו קודם-לכן חופשה מהתחנה הצבאית.

אחד הטכנאים הוותיקים של גלי צה"ל, ראובן לוי, אשר שימש אף כקריין בר תחנה, קיבל עונש לאחר שירד מספינת השלום, ונאסר עליו להמשיך לקריין. כמדין לא קיבל לוי את ההעלאה-בדריגה שהובטחה לו.

אולם לוי ושאר חסידי אייבי נתן בגלי צה"ל, ממשיכים לעבוד למען קול-השלום גם כשהם על החוף. במופע האמנים שנערך בהיכל-התרבות, למען ספינת-השלום, הפי עילו שלוש טכנאים מגלי צה"ל את רשמיהקול עבור אייבי, כשהם לובשים את המדים של ספינת-השלום (ראת תמונה).

למרות התמרמרותם של חלק מעובדי-התחנה על צעדיו של נאור נגד המרגלים של אייבי, אין ספק כי נאור צודק בכך שאינו מאפשר לעובדיו לשרת תחנת-שידור אחרת, המתחרה בו בגלוי.

למנכ"ל, ולקבל משכורת מהרשות. נראה כי את מקומו תירש אשת-הרדיו המעולה, ערנה סארי. סארי שהתה בשנה האחרונה בחול, שם היתה לצד בעלה, שהיה בשליחות, חזרה בימים אלה לארץ. אחת התוכניות שאותן שלחה מחו"ל, על היורדים ועל פקדייה-הסוכנות המשתקעים בארצות-הברית, עוררה חדים חיוביים רבים.

אין מודעות ואין צופים

אחד המחדלים שאותם הצליח דובר הרשות ארי אבנר לעשות, לפני שפוטרו, היה בנושא המודעות בעיתונים לקראת מופעים ואירועים מוקלטים ומשודרים. אבנר ביקש להוכיח כי הוא מסוגל לקצץ בתקציב מחלקתו, וביטל את המודעות שהקדימו שידורים כגון בירה ומצב-רוח של המסיק יעקוב אגמון, וזמני מני של מני פאר.

נוצר מצב שלמופעים אלה, שהיו זוכים בדרך-כלל בהצלחה גדולה, הגיעו צופים מעטים בלבד, ועבודה זו פגמה בשידורים. רק לאחר מילחמת-חורמה של אגמון ופאר, נסוג אבנר מן הקיצוץ, אס-כי המודעות שמפרסמת עתה הרשות לקראת מופעים אלה, קוצצו לשליש מגודלן הר קודם.

העיתונאים נגד הטלוויזיה

בימים הקרובים עומדת להתפוצץ אחת הפרשות המזרות ביותר של הטלוויזיה, כתב מערכת תל-אביב של הטלוויזיה, איתן אורן, נסע לפני חודשים מיספר לארצות-הברית, בשליחות הסוכנות בניגוד להסכמתם של מנכ"ל הרשות, מנהל מחלקת החדשות דן שילון ומנהל-הטלוויזיה ארי נץ צוקרמן.

ארון טען אז כי הוא חיב לנוע, משום

דובר אבנר שותק